

En artikel fra *Finanstidende* af 25. marts 1988, p. 463-465

Kredit- og kapitalmarkedet:

EF's indre marked og samordningen af banklovgivningen i EF-landene

Etableringen af det indre marked i EF inden 1992 har intensiveret arbejdet med at sikre en harmonisering af definitionerne af pengeinstitutters virksomhedsområde, egenkapital og solvenskrav. Desuden arbejdes der i Bank for International Settlements på at fastlægge en ensartet definition af egenkapital og solvenskrav. Der tegner sig således en begyndende international enighed om essentielle regler for udøvelsen af pengeinstitutvirksomhed på de internationale markeder.

Der foregår for tiden i EF et intensivt arbejde vedrørende samordningen af banklovgivningen med henblik på gennemførelsen af *det indre marked* inden 1992. De EF-bestemmelser, der vil få væsentligst betydning for pengeinstitutsektoren, er bestemmelserne vedrørende egenkapital, store enkeltengagementer, harmoniserede solvensnøgletal, indskudsgarantiordninger samt »andet bankharmoniseringsdirektiv«. EF's bestræbelser tager sigte på at fjerne de sidste hindringer for fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser i pengeinstitutsektoren.

EF's fremgangsmåde med henblik på at sikre regelharmoniseringen er baseret på princippet om »gensidig anerkendelse og hjemlandstilsyn«. Dette princip betyder eksempelvis, at ved indførelsen af det indre marked vil en tysk bank kunne etablere sig i Danmark og operere under sit hjemlands regler. EF har valgt denne fremgangsmåde på grund af vanskelighederne ved at nå til enighed om et fælles regelsæt.

Fri etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Med første direktiv om samordning af banklovgivning fra 1977 skabtes de vigtigste forudsætninger for fri etablering i EF af bankvirksomheder. For øjeblikket findes der dog stadig tre hindringer herfor. For det første skal en bank, der ønsker at etablere en filial i en anden medlemsstat, fortsat indhente tilladelse hertil fra værtslandets tilsynsmyndigheder. For det andet er den pågældende bank fortsat underlagt tilsyn i værtslandet, og dens aktivitetsområder kan begrænses af værtslandets love. For det tredje skal de filialer, der etableres, i de fleste medlemsstater have en øremærket »indskudskapital«, som om der var tale om nye banker.

Der findes for øjeblikket ingen EF-procedure, der kan lette udøvelsen af retten til fri udveksling af tjenesteydelser i banksektoren. Denne ret findes faktisk kun i de medlemsstater, der har gennemført en fuldstændig liberalisering af kapitalbevægelser. *Direktivet om kapitalbevægelser*, der var omtalt i *Finanstidende* den 11. ds., vil i sig selv i vid udstrækning skabe fri udveksling af tjenesteydelser, men ikke for alle bankydelsers vedkommende. På nuværende tidspunkt kræves fortsat, at bankerne er meddelt særskilt tilladelse i værtslandet til at markedsføre og reklamere for deres ydelser. De vil fortsat være underlagt værtslandets tilsyn og kun kunne beskæftige sig med de aktiviteter, som indenlandske banker må udøve.